

[Hanne Reintoft.]

lånsafgift, at befolkningen i meget høj grad vendte sig imod dette forslag, og at man derfor var nødt til at opgive det.

Det, jeg synes er mest modbydeligt ved forslaget, for at sige det lige ud, er disse fine bemærkninger om, at så skal folkepensionisterne have pengene. Det er jo typisk denne del og hersk-politik: kan vi sætte befolkningsgrupperne op mod hinanden, ville det være vældig godt. Vi synes også, folkepensionisterne skal have penge, men vi kan finde andet end en kulturfjendtlig politik til at skaffe dem det. Og er der nogen, det vil ramme, er det netop de ældre, der har glæde både af biblioteker og af læsestuer.

Vi synes også, vi må afvente bibliotekskommissionens arbejde. Vi havde gerne set den struktureret lidt anderledes, men må klart afvise forslaget og endnu en gang sige, at vi kun venter spændt på, hvornår det, man egentlig mener, kommer, nemlig forslaget om bogbrænding.

Wilhelm (VS):

Dette lovforslag har den samme asociale tendens som forslaget om den sorte krone for et par år siden, og jeg kan egentlig også kun opfatte den meget store indignation, som venstres ordfører lagde for dagen, som et udtryk for lidt dårlig samvittighed over beslægtetheden med det gamle sorte forslag.

Fremskridtspartiets forslag tager jo klart og tydeligt stilling til andre aktiviteter end lige udlånene: det er noget, man ikke synes bør være der. Det er noget, vi synes bør være der. Det ser også ud til, man bygger på, at bibliotekspersonalet bare skal have en øget arbejdsintensivering og for øvrigt en øget bureaukratisering i deres arbejde, samt at der i virkeligheden ikke er grund til at have faguddannet personale til den slags ting. Hvis det her skal stå som hele lovgivningen om folkebiblioteker, er der jo intet om det, undtagen at det er kommunalbestyrelserne, der ansætter det personale, man lader sine biblioteker betjene med.

Vi er imod dette lovforslag. Det er da muligt, at man, når det nu er fremsat og tid bliver brugt på det, kan få noget fornuftigt ud af en udvalgsbehandling. Vi mener f. eks., den måske kunne bruges til at punktere en del af de myter, som ikke kun frem-

skridtspartiet bidrager til at sende ud om, hvor voldsom stigningen har været for disse udgifter sammenlignet med alle mulige andre kommunale udgifter i de sidste 10-15 år, om, hvor skævt lånemønstret er osv., så kunne der dog være den nytte i det, for det her bliver nok ikke det sidste angreb på folkebibliotekernes standard.

Jeg vil sige til sidst, at jeg synes, den socialdemokratiske ordfører skulle have sparet os for at give fremskridtspartiet krutt i kanonen med at komme med de sidste beregninger om låneafgifter på 14, 16, 18 kr. Det er jo fuldstændig grebet ud af den blå luft, det skyldes måske, at ordføreren ikke har læst fremskridtspartiets forslag, for dér står jo, at de forhøjes, indtil det bærer sig selv; vi skulle nemlig have den idé hængende efter denne debat, at man skal op på 10, 12, 14, 16, 18 kr., før bogudlånene bærer sig selv.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Når disse tiårs bibliotekshistorie til sin tid skal skrives, vil et objektivt udtryk som overskrift over kapitlet være: elephantiasisalderen. Det kan man så subjektivt opfatte på forskellige måder, og der er ganske utvivlsomt på dette område tale om en forskellig holdning hos f. eks. regeringspartiet på den ene side og fremskridtspartiet på den anden side; det er ganske klart. Men hvorfor i alverden kan vi da så ikke urbant udveksle vores synspunkter og diskutere det uden absolut at skulle garnere det med den samling af meningsløse ukvemsord, som hr. Lysholt Hansen på ny svælgede i.

Der er tale om, at man kan have et bibliotekssyn, som simpelt hen kører på det konservative, at sådan var det nu engang godt, da Martin Andersen Nexø, eller måske hr. Anker Jørgensen, var unge, så må det også være godt nu, og så skal det også være godt i fremtiden, og alt skal faktisk forblive i de baner, som det kører. Det er da absolut en respektabel indstilling, som hr. Lysholt Hansen lægger til grund. Men man kan også have den opfattelse, at det, der trænges til, simpelt hen er et grundsynspunktskifte inden for biblioteksverdenen, med hele den udvikling, som landet både på biblioteksområdet og på adskillige andre afgørende områder har været underkastet i de sidste 20-